

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ואתחנן תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעון ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת ואתחנן תשפ"ה – מי יכול לבטל גזירות?

שהצדיק מכוון בלבו ובשכלו והוא לא מוציא אותם מהפה. ויש יחודים, שהם גם כן כוונות ושמות קודש שלא דוקא קשורים לתפילה.

לפעמים צדיק קדוש מתפלל וה' יתברך עונה לו – או שהוא עושה לו נס, או שהוא עונה לו ברוח הקודש או דרך מגיד מהשמים או אליהו הנביא או דברים מהסוג הזה, או דרך נשמתו והצדיק שומע את הקול מדבר אליו וזו התשובה, קיבל תשובה – לא כל צדיק, צדיקים מיוחדים כמובן, בדרגה גבוהה. ויש כאלה שעושים שאלת חלום. יש נוסח של שאלת חלום. יש כאלה שעונים להם בחלום, בלי הנוסח של שאלת חלום, כל אחד לפי שרש נשמתו, לפי תיקונו, לפי שליחותו ולפי צרכי שמים – ככה זה נקבע.

כל אלה דרגות של גילוי פנים. יש את הנביאים, גם בתוך הנביאים יש דרגות. ויש בעלי רוח הקודש, גם בתוכם יש דרגות. יש ראייה רוחנית, יש שמיעה רוחנית. ולפעמים שמענו שהבעל שם טוב רצה למשל לפעול משהו על ידי המחשבה, לא על ידי התפילה. פעם היה אומר תהלים, לפעמים היה לומד תורה, למשל לומד ב'זהר' והיה פועל ישועות שחבל על הזמן. ולפעמים היה עושה יחודים, שזה לפעול במחשבה, ופותח שערים למעלה.

כשהצדיק עושה יחודים נכונים, הוא צריך אישור מהשמים כדי שיוכל לעשות את היחודים ושה ישפיע, כי אפשר לעשות וזה לא משפיע כלום – ואז משמים עונים לו: או שעונים למה שהוא ביקש, או שעונים לו משהו אחר, או שמקיימים את בקשתו, או שדוחים את בקשתו.

יש את הסיפור שהוא רצה לבטל את הגזירה הקשה שהיתה בזמנו בענין התלמוד הבבלי, ולא הצליח, עד שהמשיח נתן לו שתי אותיות. עם שתי האותיות האלו הוא פתח כביכול את השער. והיו שמה תפילות מעוכבות חמשים שנה ואז הן עלו, והיתה שמחה ועלו כל

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך' פרשת ואתחנן תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח. וכמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי הדרך הרוחנית שלנו, 'דרך עץ החיים'. אז זה לא פירוש רגיל.

אוקיי, משך את תשומת לבי הענין של "וְאֶתְחַנֵּן", זה שאמרו שה' בעצם אמר למשה רבינו 'תפסיק להתפלל, שאם אתה מתפלל עוד תפילה אחת, אני חייב לקבל את תפילתך'. וה' לא רצה לקבל את תפילתו כי זה לא תאם את התכנית האלקית.

אז יש משמעות לכמות של התפילות? כן. יש משמעות למי הוא זה שמתפלל? בודאי. יש הבדל בין תפילת יחיד לתפילת רבים? ודאי. יש הבדל בין תפילה של נשמה כללית כמו משה רבינו לנשמה פרטית? בודאי, ודאי.

ה' "שִׁמְעַתְּ תְּפִלָּתִי כָּל יוֹם" – שומע כן, אבל הוא לא חייב לקיים. "קרוב ה' לְקַלְקָרְאֵיוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת". אז יש כח לתפילה.

יש תפילה, ויש 'צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים'. ויש 'הקדוש ברוך הוא גוזר והצדיק מבטל'. זה הכח שה' נתן לצדיקים הגדולים הקדושים. האם זה תמיד עובד? לפי עניות דעתי זה לא תמיד עובד. אם זה נוגד את התכנית האלקית, יכול להיות שזה לא עובד. יש דוגמאות לזה בכל מיני ספרים, למשל ב'שבחי הבעל שם טוב' הקדוש.

יש ענין שהצדיק מברך. ברכה תמיד מתקיימת? לא. זה תלוי גם במקבל הברכה לא רק במברך הברכה. ושוב, זה תלוי בתכנית האלקית. התכנית האלקית היא הקובעת בסוף. "רבות מחשבות בלב איש וְעֵצָה ה' היא תקום".

יש ענין שנקרא כוונות ויחודים. אלה כוונות, כל מיני שמות קודש, שמכוונים הצדיקים, וכל מיני כוונות נוספות. יש את הכוונות של האר"י, כוונות הרש"ש, יש כל מיני כוונות של התפילה ושל המצוות, שאלה דברים

התפילות. הנה, התפילות היו תקועות, הוא בעצמו לא הצליח לפתוח את השער, היה צריך לקבל שתי אותיות מהמשיח בעצמו.

תראו איזה פלא של מושגים, איזה עולמות עליונים, איזה חוקים שיש שמה שהאדם הפשוט לא יודע מזה כלום. אפילו תלמיד חכם שלא עוסק בפנימיות דפנימיות דפנימיות התורה, אין גם לו השגה בדברים האלה. אלה רזי תורה. אלה גילויים גדולים מהשמים. אבל זה חשוב מאד.

אז הקדושים שזכו לזה כמו רבינו הבעל שם טוב הקדוש, האר"י הקדוש, הם יודעים את כל החכמה הזו, מתי צריך להתפלל, מתי צריך להפסיק להתפלל, מתי צריך לכוון משהו, איזה יחוד. לפעמים גם גדולי ישראל בזמנים מיוחדים מאד גם הוציאו איזה שם קודש מהפה, שזה בדרך כלל אסור כי כולנו טמאים וצריכים אפר פרה אדומה. וזו סכנה ואיסור חמור. אבל לפעמים בשביל להציל את כלל עם ישראל גם זה היה.

מי שגם הצטיינו בכל הפעולות האלה הם הלי"ו צדיקים, זכותם תגן עלינו, הנסתרים, שהם מקבלים משמים וגם מפה לאוזן את כל ההדרכות האלה של דברים שאפשר לפעול על ידי יחודים, על ידי תפילה, על ידי גזירה, על ידי ביטול גזירה. הנה, רבי שמעון ביטל כמה גזירות. כל אחד לפי שליחותו, שרש נשמתו, והתכנית האלקית הכללית – והתכנית האלקית שבאותו זמן, כי יש את התכנית הכללית ויש בכל זמן וזמן את מפת הקרב של אותו זמן. אז זה הענין הזה שפה משה רבינו ואתחנ"ן פעמים, הוא התפלל "ואתחנן" כמנין ואתחנ"ן, ואם היה מתפלל עוד תפילה אחת, כביכול ה' יתברך היה צריך לקבל את תפילתו.

וצריך גם להזהר. יש אנשים שבדור הזה מגושמים מאד, מעורבבים מאד, עם גאווה גלויה ונסתרת, והם חושבים שהם יכולים לפעול ישועות בכל מיני ענינים – וזה יותר דמיון מאמת.

לא לחשוב שאם בן אדם עכשיו מכוון איזה שם – וואו, מיד יהיו תוצאות מהכוונה שלו. יכול להיות שלא יהיו שום תוצאות אף פעם מהכוונה שלו. ואולי אפילו חלילה יכולים לקטרג עליו מי הוא שיכוון וכן הלאה. זה לא דבר כל כך פשוט. אבל יש צדיקים שכן מעודדים את זה שגם אנשים פשוטים יעשו כוונות.

אני קיבלתי מרבתי הקדושים: לא, רק מי שמקבל אישור משמים במפורש על ידי מלאך קדוש, הוא יכול לעשות יחודים ודברים מהסוג הזה, שזה קודש קדושים – עד כדי כך "ותלמוד תורה פִּנְגְּד פִּלְס", אבל האר"י אומר שעסק היחודים גדול מעסק התורה, אז תארו לכם.

לכל זה צריך שכן אדם יהיה קדוש, טהור, פרוש, המחשבה שלו צריכה להיות נקיה, לבו צריך להיות זך, צריך לעבוד את ה' לשם שמים בלבד, לעמוד בלי סוף בכל הנסיונות שיש, בכל מיני יסורים, בכל מיני ענינים. ואלה דברים שגם לוקחים כל החיים, התיקונים האלה

שעוברים הצדיקים הגדולים הם תיקונים שלוקחים כל החיים, לא משהו של 'אה, הוא שומר שבת, הוא למד שני דפים של גמרא ליום – וזהו הוא כבר קדוש'. לא, "סוד ה' ליראיו – ויבריתו להודיעם", צריך גם שמירת הברית במחשבה, דיבור ומעשה. זה לא פשוט.

לא פשוט להתקרב לאבא שבשמים, צריך עבודה רצינית מאד. אני ממליץ לקרוא את הספר שלנו, 'דרך עץ החיים', ספר קטן שאפשר ללמוד אותו בשעה וחצי – שעתים – וכבר תהיה לכם דרך איך לעלות, איך לעלות מהמצב שלכם. ואם תזכו לדברים עצומים, למה לא, אנחנו נשמח ש"ישמח ה' במעשיו".

אז יש כח בתפילה. התפילה היא תמיד בפה, צריך להוציא אותה דרך הפה. גם נבראים מזה מלאכים קדושים. אבל היא לא תמיד מתקבלת. לפעמים היא מתעכבת כי המלאכים מריחים את התפילה ואומרים 'התפילה הזאת היא לא ממש אמתית, היא מהפה ולחוץ' או 'הוא מבקש דברים שלא לפי דרגתו' או כל מיני סיבות שיכולות לעכב את התפילה. מצד שני, אומר ה'תנא דבי אליהו' הקדוש שגם אדם פשוט שלא יודע כלום אם הוא מתפלל לה' יתברך ומרבה בברכות ובתשבחות לבורא יתברך מכל הלב – זה עושה נחת רוח, והוא מכפיל לו את מזונותיו דוקא, מעניין.

אז יעקב אבינו כחו בפיו, "תִּלְלַעַת יַעֲקֹב", הכח של עם ישראל בפה. אז יכול להיות שבאמת צריך שילוב של תפילה ומי שמותר לו וראוי לו יעשה גם יחודים וכוונות, ואלה כבר כללים אחרים, כללים אחרים. האם גם את זה אפשר לעצור, נניח איזה קטרוג יכול לעצור? – כן, אם הצדיק לא עושה את זה נכון, או אם באותו זמן הוא עצוב או קרה משהו והוא לא מספיק זך, אז לא עונים לו.

כך היה עם רבינו הבעל שם טוב הקדוש שהלך לעשות את ההתבודדות שלו ועשה כוונות ויחודים ולא ענו לו. חזר הבית, שאל 'מי נגע בכסף של הצדקה?' מתברר שהרבנית לקחה בהשאלה מהכסף של הצדקה שהיה נותן כל יום לכל העניים, כדי לשלם במכולת כי היא לא רצתה חובות. והוא אמר מיד באמצע הלילה לקרוא לכל העניים ולתת להם את הכסף. תראו איזה פלא. ואז הוא חזר להתבודדות, וכנראה אז בטח כבר ענו לו כי הוא כבר תיקן. אז אפילו לא מספיק שהוא היה בסדר. בגלל שאשתו עשתה משהו לא לפי המדרגה הרגילה שלהם – אז כבר לא ענו לו, היו לו עיכובים בעבודה. פלאי פלאים. מה נגיד אנחנו אזובי הקיר?

אז הדברים האלה שאני מסביר ומספר עליהם, זה כדי שאנחנו נדע בדור הזה של הסתר פנים ויהסתר כפול' ואנשים חושבים שהכל חושך ומתיאשים רחמנא לצלן – צריך לדעת שיש בורא עולם ויש עולמות עליונים ויש מלאכים, ויש אפשרות לדבקות עליונה, ויש אפשרות להגיע לרוח הקודש, ועוד מעט גם תהיה אפשרות להגיע לנבואה. ואלה דרגות עליונות שחוזרות לעם ישראל אחרי אלפיים שנות גלות לקראת הגאולה השלמה, שתבוא במהרה ברחמים. ולכן אנחנו מרבים לדבר על

זה, כדי לעודד את עם ישראל, שהדברים האלה נשכחו קצת וזה נראה רחוק.

תקראו גם כן את הספר שלנו 'איש האלוקים', פירוש על הספר 'שבחי הבעל שם טוב'. שם יש הרבה הסברים על הנושאים האלה, מתוך תורתו וחיינו של רבינו הקדוש והאהוב, זכותו יגן עלינו ועל כל עמו ישראל. והוא דוגמא ומופת לאיש בשר ודם שהפך להיות איש האלוקים. פלא פלאות. פלא פלאות. אז זה לא שהדבר הזה לא קיים. זה קיים, אבל צריך עבודה רצינית מאד, רצינית מאד! רצינית מאד, רצינית מאד – ומתמשכת, במשך עשרות שנים, ושזה יהיה נקי ולא נגוע.

בקיצור, בעזרת ה' אם כולנו נשאף לעשות רצונו באמת כדי ש"יִשְׁמַח ה' במעשיו", ככל שיש יותר נשמות שרצות להזדכך ולהיות חיילים נאמנים של בורא עולם – הדברים האלה נראים קרובים יותר אלינו לדור. אם אנשים עסוקים רק בעניינים האישיים שלהם ובמדות הלא מתוקנות ובענייני העולם הזה והם ב'עוביות' מאד כמו שאומר בעל הסולם הקדוש, 'עוביות הצורה', זאת אומרת הם לא זכים – אז העולמות העליונים וכל העניינים האלה נשארים רק ליחידי סגולה, מי יודע מי זוכה. מבינים?

אז פה בענין הזה, "ואתחנן", בענין הזה שכביכול ה' חייב לקבל את תפילתו ואמר לו 'סטופ. תפסיק!' – תראו את הכח של משה רבינו והתפילה שלו. הוא לא סתם התאמץ, כבר עוד רגע אחד והיתה מתקבלת התפילה שלו.

אז זה עוד כלל גדול מאד בעבודת ה': להיות עקשן דקדושה. אבל צריך להיות עקשן ועניו, לא עקשן וחצוף – כי אם בן אדם מתחצף, אוי ואבוי לו, הוא מסכן את נפשו. גם המקרה הזה שהבעל שם טוב רצה לפתוח את השער, הוא אמר שהוא לא היה מתעקש כי אסור להתעקש כי זה מסוכן, ורק בגלל כלל עם ישראל והסכנה שהיתה הוא התעקש. ועד שהוא זכה שהגיע להיכל משיח ומשיח נתן לו את האותיות האלה – אלה לא דברים פשוטים.

אז בדרך כלל עקשנות דקדושה זה טוב, אבל צריך תמיד להבין את מקומו ואת מיקומו, ולא להתחצף, לא לחשוב שיאני בן של מלך, ואני אפתח את כל השערים, וכולם חייבים לי – לא חייבים לך כלום, בן אדם הוא כלום, חי בנס, והלואי שיהיה לו מה לאכול ומה לשתות וירגיש טוב. אההה, אם גם יזכה לקרבת האלקים ולא יזו דרגה כל שהיא – ישתבח שמו לעד, ישתבח שמו לעד.

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים!

להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן, בכל

מקום, למען שמו באהבה לזיכוי הרבים, ובא לציון

גואל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – יתוש קדמך

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ב אב תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. הזכות פותחת דלת
הזכות סוגרת דלת
הזכות גורמת ליציאה מהתרדמת
ואם אין זכות? לפחות יש ענוה?
אם יש ענוה, יש ישועה
כי יש הקשבה ויש הפנמה
ב. ניצלת את היום?
עשית בנפשך חשבון?
ג. "האור מצטייר לפי הכלי"
נורא ואיום!
מה הסיכוי להתקרב לאדון,
ולא ללכת לאבדון?
זכך את הכלי! ואל תתלונן
לכך באנו לכאן אתה עצלן?
ד. בתחילה היתה תמימות – שמחת היצירה
אחר רצו להתחכם, לגדול ולהאדיר עצמם
הסתלק האור, השכינה פרשה – חשיבות עצמית? העצמה?
ומה עם עבודה לשמה? זכה וברה?
ה. לא רוצה להקפיד, אבל הלב רותח!
לא רוצה לקטרג – אבל הלשון קודח
הרגע, חברי! האדם הוא כלום
חשיבות עצמית? – היא מאום
על מה יש לכעוס? על מה לקטרג?
"יתוש קדמך"
אתה נושם? אתה שותה? אתה אוכל?
אמור תודה רבה לבורא ואליו התפלל
ו. האדם רוצה כבוד – אבל הכבוד בורח
האדם רוצה שליטה, אבל הכלב נובח
"יתוש קדמך". הרגע, חבר.
הכבוד של ה' ית', לא של מישהו אחר.
ז. "כחי ועצם ידי", "כחי ועצם ידי"
כמה אפשר להיות טפש ושטחי?
ח. אדם טוב שמח בחלקו – ובחלק חברו
ט. ככל שמעמיקים יותר – מבינים פחות, והופכים ענוים
יותר
י. העולם יפה כל כך! יצירת מופת של בורא עולם ית'.
- "אין צור כאלקינו – אין צִיר כאלקינו"
אז מדוע הורסים את עולמו?
עד מתי ימשך השגעון? "בל תשחית!"
יא. אדם הראשון וחוה לא שמעו בקול ה' ית'. הם שמעו
בקול הנחש.
התיקון: לא לשמוע בקול הנחש הקדמוני, ולשמוע בקולו
של ה' ית'.
יב. כאשר מתחילים לדבר עם הנחש הקדמוני ולהקשיב לו
– הסיכוי לברוח ממנו הולך ופוחת,
והסיכוי לאכול מעץ הדעת – גדל וגדל
אל תדבר עמו – ברת, ברח חבר!
יג. יש אדם המפאר עצמו ומקניט את חברו
ואתה רואה זאת – ומה אתה חושב? ומה אתה עושה?
והאדם הזה כלל אינו קולט שהוא מתבזה
יד. אם אדם בא בטענות – אולי בשמים באים אליו בטענות
על פשעי עצמו.
גם אם הוא צודק – צריך זהירות ודרך ארץ, וכך יהיה שמור
יותר.
טו. אם האדם אינו רואה את פגמי עצמו – כיצד יעזור
לזולתו?
טז. דעה קדומה סותמת את השכל!
דעה קדומה גורמת לפספוס האמת
דעה קדומה משאירה אותך חסר, ואפילו אתה אינך מבין
זאת.
יז. אם אין סבלנות – יש כסילות.
יח. אם אני שמח – אל תעציב אותי.
יט. צריך לחשוב מיליון פעם, ועוד אחת, לפני שמוציאים
איזו מלה מהפה בפרהסיא!
כ. העולם מסתובב מהר יותר,
ואנחנו קולטים פחות.
כא. "בְּעֵתָהּ אֶחֱשֶׁנָּה". זה כנראה על מנת להקל על הסבל
הכללי.
כב. העולם חושב שהוא צודק – אבל התורה היא הצודקת!
כג. 'דרך עץ החיים' מתפשטת בעולם. כבר זכית בה? קראת?
הפנמת?
כד. נשמה כללית אינה מפסיקה ליצור ולפעול במיליון
מישורים, ולהאיר בכל מקום למען שמו באהבה

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!
לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'! לחיים! לחיים! לחיים! ישמח ה' במעשיו! שבת שלום וכט"ס!**